

 HARLEQUIN

 JALLOOLINE ROMAAN

*Preili Bradshaw'
kaubeldud kiblus*

Virginia Heath

Tuhkatriinu uus võimalus

Virginia Heath
Miss Bradshaw's Bought Betrothal
2017

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Stella Sägi
Korrektor Inna Viires

© 2017 by Susan Merritt
© 2017 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M08331817
ISBN 978-9949-82-108-2

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Autori märkus

*K*ellele ei meeldiks Tuhkatriinu lugu? Juba lapsepõlvest saadik on mulle meeldinud selle muinasjutu iga variant raamatu või filmina. Kuid vanemaks saanuna olen mõelnud, kuidas vaene Tuhkatriinu end tunda võis, kui teda koheldi nii, nagu ta kuri kasuema ja koledad kasuõed seda tegid. Sest kui ta oleks pärisnimene, jätaks selline väärkohtlemine kindlasti emotsionaalsed haavad?

Ja mis puutub printsi valgel hobusel, siis on tema alati olnud ühemõõtmeline karakter. Ta tõttab Tuhkatriinule appi ja armub temasse. Jah, ta asub Tuhkatriinut otsima, kuid me saame mehe kohta, kellesse Tuhkatriinu armub, nii vähe teada, et mul on raske selle mehega kuidagi moodi suhestuda.

See on minu versioon Tuhkatriinu loost. Pärijanna Evie Bradshaw on minu Tuhkatriinu. Naine, keda elu on jalge alla tallanud, kellel pole enesekindlust, ja kes kõigi oma kavatsuste ja eesmärkide kiuste on jalamatt, kelle peal trambitakse. Kuid Evie tahab meeletult end uuesti leida ja oma elu otsast alata.

Evie prints valgel hobusel pole kindlasti mitte võluv. Ta on ebaviisakas ja kibestunud ning tal pole mõtteski kedagi päästma rutata. Ta tahab, et teda jäetaks üksi, nii et ta saaks piinelda oma isiklikus rahulikus ning korrapärases meeleheites. Kahjuks muudab kohmaka, ärritava, ahvatleva preili Bradshaw' saabumine selle saavutamise väga keeruliseks. Oli väga lõbus järgneda neile teel nende õnneliku lõpu poole...

Oma abikaasale ja parimale sõbrale Gregile.
Sa tead küll miks...

Esimene peatiikk

Mai 1816

Polnud kuidagi võimalik vaadata mööda tõsiasjast, et Stanfordini markii oli purjus. Kuigi ta oli tuntud joobumuse poolest, ja seda ka päevavalgel, olid kokku tulnud külalised siiski üllatunud, et mees oli otsustanud sellises olekus olla ka sel päeval. Kui vanem generatsioon pomises isekeskis, et selline käitumine on äärmiselt häbiväärne, ning vaatasid tema värsket kihlatut varjamatult haletseval pilgul, teadsid absoluutselt kõik, et ainus põhjus, miks nägus, kuid ehk veidi kombelõtv markii Evie Bradshaw'ga üldse abiellus, oli see, et ta vajab hädasti naise raha.

Mõnedele noorematele külalistele, Evie kahele kasuõele kaasa arvatud, tundus see vaatepilt äärmiselt meelelahutuslik. See polnud küll kuigi üllatav, pomisesid nad pahatahtlikult oma lehvikute varjus, sest Evies polnud ju lõpuks midagi erakordset ja ta oli nii kohutavalt igav. Vaesel mehel läheb vaja kogu oma Hollandi

julgust, mida kokku koguda suudab, selleks et Eviet vaid suudelda ja seda juhul, kui ta üldse Eviet näebki, sest viimasel oli kalduvus tausta sulanduda ja nähtamatuks muutuda.

See, mida ükski külalistest ei teadnud, Evie kiuslik kasu- pere kaasa arvatud, oli see, et Evie tundis äärmist heameelt, et Fergus Matlock, Stanfordini kolmas markii, oli nende ootamatule ja improviseeritud kihluspeole kohale ilmunud täiesti joobnuna. Esitluse huvides teeskles Evie muidugi rusutust ja piinlikkust, et ta kihlatu, keel pehme, ringi tui- gub. Ja mis kõige parem, ta isegi polnud palunud markiil purjus peaga kohale ilmuda, mis oli, parema sõna puudumi- sel, täiuslik. Kuid oma mitte kuigi muljetavaldava, kergelt ümara pealispinna all Evie tantsis. Ja viskas hundirattaid. Ja lausa huilgas rõõmust.

Hetke ajel käima lükatud plaan põgeneda oma tüütust, nähtamatust elust läks läbi. Mõne tunni pärast lahkub ta viimaks Mayfairist, näiliselt selleks, et valmistada liider- liku markii maja pulmadeks ette, kuid tegelikult kavatses ta endale maja osta. Iseseisvalt. Ilma kriitika ja süütundeta. Rikkalikult kaunistatud kaminasimsil asuva kella osutid ei saanud enam aeglasemalt liikuda.

Tema praeguse viletsuse põhjustaja, kalk varanduse kah- majast kasuema, marssis tema poole, hukkamõistvad huuled veel rohkem kokku surutud kui tavaliselt. Haarates tal käsi- varrest, vedas kasuema Evie alkoovi tagasi. „Evelyn, on aeg, et sa lõpetaksid selle haleda kihluse kohe. Kõik mõistaksid seda ja su isa, jumal hoolitsegu ta hinge eest, ei andestaks seda iial. Vaata ometi, mis seisus see mees on – ta on üks häbiplekk. Ma lihtsalt ei saa oma südametunnistuse juures sul lubada *temaga* abielluda.”

„Fergus on lihtsalt enne pulmi närvis. Ta on ainult natuke purjus.” Ega ikka olnud küll. Ta oli täiesti auru all. „Ta ei ole pulmas selline. Ta lubas.” Mitte et mingeid pulmi tulemas oleks. See oli äritehing. Lihtne ja selge. Need viis tuhat naela, mis see talle maksuma läks, polnud vabaduse hinnaga võrreldes mitte midagi.

Hyacinth Bradshaw' huuled pöördusid protesti märgiks peaaegu tagurpidi, kui ta Eviele ülevalt alla vaatas. Talle ei meeldinud sugugi, kui talle vastu hakati, eriti kui seda tegi pettumust valmistav kasutütär, ning ta jagas tavaliselt oma vaikseid põlguse väljendusi jäiselt lausunud pahameelega. Õnnetuseks oli Evie üllatuslik kihluspidu vaiba kasuema jalge alt ära tõmmanud. Hyacinth oli nüüd äärmiselt teadlik oma ebakindlast majanduslikust olukorrast, ta suutis vaevu oma tavapärast hukkamõistu tagasi hoida, püüdes näida mures emana, kes soovib oma tütrele vaid parimat. See oli fassaad, mis ei sobinud talle sugugi. Kümme aastat tagasi oleks Evie seda ehk uskumagi jäänud – oleks tahtnud meeleheitlikult seda uskuma jääda –, kuid mööda läinud aastatega oli liiga palju vett merre voolanud.

„Sinu isa, jumal hoolitsegu ta hinge eest, ei oleks tahtnud, et sa sellise liiderdajaga abielluksid. Sa ju ometi tead, et Stanford abiellub sinuga vaid selleks, et su rahale küüned taha ajada?” Sellele rahale, millest Hyacinth ei kavatsenudki *ilma jääda*. Raha, mida Evie isa teine naine uskus õigusega endale kuuluvat. Raha, mida too kulutas vabalt nagu vett, kritiseerides samal ajal pidevalt oma kasutütret juures kõike alustades tema välimuse ja lõpetades ta igavate vestlusteemadega.

„Fergus on minusse väga kiindunud.”...